

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

טעם מנהגינו שבתפילת מוסף של ראש השנה אין אומרים מי שבירך או שאר פסוקים מלבד 'אשרי' בין תקיעות דמיושב למוסף, דלא כבשאר שבתות וימים טובים

מתוך תשובת מהרי"ץ זצוק"ל בשו"ת פעולת צדיק ח"ג סוף סי' רל"ב מנהגינו בראש השנה שאחר שגומרים ההפטרה אומרים המי שבירך וכיוצא, ואח"כ הפסוקים השייכים כבשאר י"ט, ומכניסין הס"ת להיכל וכו', ומברכין על השופר ותוקעין, ואחר שמשלימין התקיעות מתחילין אשרי וקדיש ועומדין להתפלל מוסף. וי"ל דהתם שאני שמברך על התקיעות דמיושב והברכה עולה גם לתקיעות דמעומד, לכן מקדימין לומר **המוסף בעמוד הבא**

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

הסתכלות נכונה

כתב הרה"ג נתנאל אלשיך שליט"א ב'דיני קריאת ספר תורה' בספר חמשה חומשי תורה תורת אבות (עמ' 1 בסוף הספר) וז"ל: כתב מהרי"ץ וז"ל, בגמ' מגילה (כה:) קללות וברכות נקרינ ומתרגמין. פשיטא, מהו דתימא ניוחש דלמא אתו למעבד מאהבה ומיראה, קמ"ל ע"כ. וכן המנהג פשוט. ומחדש רצו קצת שלא לתרגם הקללות וטעות הוא עכ"ל. ולכן אותם שאינם מתרגמים התוכחות, עוברים על גמ' מפורשת שאומרת שפשיטא שצריך לתרגמן שהרי מטרת התרגום שיבינו העם וא"כ אדרבה יש כאן צורך גדול לתרגם שיבינו, דאם לא כן, מה התועלת בתוכחה. ואם יאמרו שהיום מבינים הפסוק ואין מבינים התרגום, א"כ יבטלוהו כל השנה. ומא"מ ולה"ה שמעתי שהיו אומרים הזקנים שהיה פעם מקרה באיזה מקום שהעולה בתוכחה בפרשת כי תבא ואבי המתרגם היו שונאים זה את זה וכ"א היה מכוין על השני ושניהם לא השלימו שנתם ולכן באותו מקום תיקנו שלא יתרגמו התוכחה. ואפי' אם כן הוא, הרי חשש זה שייך רק בפרשת כי תבא שהתוכחה בלשון יחיד ולא בפרשת בחקתי שהתוכחה בלשון רבים. וכן מדוע בגלל מקרה יחיד שהיה, לבטל בקביעות ובכל מקום. ואין ספק שהמתעקשים להחזיק במנהג רע זה הוא מחמת היצר הרע, כי ע"י שאין מתרגמים התוכחות מסיימים יותר מהר קריאת התורה, עכ"ל.

וכדרך זה, רבים הדברים שבני האדם עושים אותם, מחששות אשר אינם על פי תורתנו הקדושה, אלא מדמיונות שוא, ויש אפילו שהן להיפך ממה שמובא בחז"ל. ונזכיר רק אחד מהן (מלבד הנ"ל) יש בזמנינו החוששים לקנות דברים לצורך תינוק העומד להיוולד. וזהו דבר שאין לו מקור וכפי שכבר כתב זאת בשע"ה יו"ד סי' קל"ט הי"ט והעלה שנראה שאין צורך להימנע מכך. ולעמת זאת לא נזוהרים ממה שכן צריך להיזהר כגון בועות שעל המשקה ועוד רבים כמובא בספרים. וגורמים לחינוך משובש לילדיהם ושבתא כיון דעל דעל.

נוסף לזאת, יש דברים שהיינו צריכים לעשותם מהפן השכלי, ובכ"ז חייבה אותנו התורה בהם. וכמו שכתב מהרי"ץ ב'עץ חיים' (ת"א דף עב) על פיסקת רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל וז"ל: הקשו הראשונים ז"ל, דאדרבה אם היו המצות מעטים, כל הרוצה ליטול את השם יבוא ויטול, אכן ברבויים יחוייב, שאם יתירשל אדם באחת מהם ואשם. ותירצו, דאדרבה אם היו מועטות, מי ומי ישיגם. אכן אחר שהם מרובות, זה זוכה באחת וזה זוכה באחת וחבירו באחרת, לכך הרבה להם תורה ומצות שאם לא יקיים זאת יקיים האחרת, ובוה יזכו כל ישראל. אי נמי, שיש הרבה מצות שהשכל מחייבם ולא היה ראוי לצוות עליהם, אמנם רצה הקב"ה לזכותם וצווה עליהם, דגדול מצווה ועושה. ואמר 'תורה' כנגד דברים שאין השכל מחייבם. 'מצות' כנגד דברים שהשכל מחייבם. ואחרים פירשו וכו', עכ"ל. א"כ גם בזאת כאשר נחנך ילדינו לעשותם, נלמדם שיעשו אותם לא מפני שהשכל מחייב, אלא כי כך צוה ה' ב"ה אותנו. וואפשר להוסיף לילד שגם אם ה' לא היה מצוה היינו מחוייבים, על אחד כמה וכמה כאשר ה' צונו.

עוד יש לתת לב שכאשר אנו מחנכים לעשות רצון ה', יש לעשות רצונו כרצונו. ר"ל, שיש ילדים שמרגישים עליהם שכביכול הם עושים טובה שהם מקיימים רצון ה'. וכבר אמרו חכמינו לא לחינם חרב בית המקדש ונתקיימו באבותינו הקללות הכתובות בפרשה, כי לא בירכו על התורה, וביארו חז"ל שלמדו תורה אך לא הראו חביבות לתורה, 'תחת אשר לא עבדת את ה' אלדיך בשמחה ובטוב לבב'. לכן כאשר ילד עושה רצון הוריו ומסדר את הבית כבקשת אביו או אמו, אך עושה זאת באי חשק. העצה לזה, לומר לילד (גדול כמובן), 'אם אתה עושה זאת באי חשק, איני חפץ בעזרתך, תכנס לחדר ותנוח או תלמד'. דבר זה יגרום לילד לשנות כיוון מחשבתו. וילד שאינו מרגיש לא נח עם עצמו כאשר הוריו מדברים אליו כך, ההורים צריכים בדק בית, שמא הם עצמם גרמו למצב זה ואכמ"ל. העולה, יש לעשות רצון ה' כפי שקיבלנו מרבתינו ולא כפי שעלתה על לבנו, ולחנך ילדינו לעשות רצונו יתברך בשמחה, ונזכה לגאולה שלימה, אכ"ר.

יתגברו מפי עליון השוכנים בארץ בדרום, ה"ה ארמון נחמן ורעיתו הי"ו, העושים והנותנים מאננם ומהוננם וממה שהא-ל חננם למען תשג"ר. יזכר ה' בחיים ארוכים וברוכים, עם נחת רוח מכל הילדים, ויעלו פלם בסולם העולה בית א-ל, דרך אבותינו אברהם יצחק וישראל, ומנת חלקם תהיה אשר ועושר וכבוד מפי אהיה, אמן.

מחידושי רבותינו

ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש לה' אלהיך

כאשר דבר (דברים כז. יט)

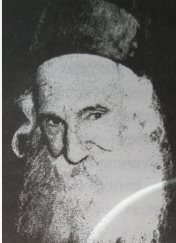
פתרונות לפרשת 'כי תצא'
אחודה חידה! לא יבא פצוע דכה וזכרות שפכה - נגרם לו. לא יבא ממזר- גרמו לו. לא יבא עמוני ומואבי- נברא כך (דברים כג. ב-ד).
הזוכה: אביתר לוי.
מי בתמונה: הרב שלום קלאזן.
הזוכה: אלישע חן.

הנה יש לדקדק אומרו אשר עשה, דדי שיאמר ולתתך עליון על כל הגוים לתהלה וגוי דמי לא ידע שכל העולם ומלואו מעשה ידיו ית', וכי יש ח"ו גוים שלא עשאוהו. גם יש לדקדק אומרו ג' לשונות אלו, לתהלה ולשם ולתפארת, מה רומז בהם, דלכאורה נראה שהוא כפל ענין במלות שונות והיה די באחד מהם. גם אומרו ולהיותך עם קדוש צריך ביאור.

ונלענ"ד אם אפשר ונקדים מ"ש הר"ב זלה"ה בפע"ח ש' העמידה בברכת המינים בכוננת אל תהי תקוה ובש' ערבית דר"ה פ"ו בכוננת תקוה טובה לדורשיך וז"ל באומרך אל תהי תקוה תכוין שהוא סוד תיק ו"ה כי יצירה ועשיה הם תיק ונרתק אל אותיות ו"ה דהוי"ה וזהו תקוה טובה שהאומות אין להם אחיזה רק בעשיה והיא נפש לבד ואפי"ו מצד הקליפה והרע שבה ובחינת רוח אין להם כלל ואנו מתפללים שלא יהא להם שום חלק אפי"ו בנפש העשיה ולא יתפשטו כלל בקדושה וז"ס אל תהי תקוה ומתפללים שיהיה לנו תקוה שהוא לפחות נפש ורוח מצד הקדושה, ולזה צריך לומר תקוה טובה כי לעולם צריך לפרש ל' השאלה והתפלה, ונפש ורוח ה"ס ו"ה וזהו תקוה טובה, עכ"ל.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

גם נקדים מ"ש הר"ב זלה"ה בביאור לשון הסבא דמשפטים דף צ"ח. וז"ל בקיצור ת"ח כל ההוא דוכי לייג שנין וכו' הענין כי הנה האדם העתיד להיות צדיק זוכה תחלה לג' חלקי הנשמה מני"ע והם נפש תחלה ואח"כ רוח ואח"כ נשמה וסודם הם נפש משעה שנזרע וכמעשה (סנהדרין צא) דרבינו הקדוש עם אנטונינוס שהביא ראייה מהבשר שאם ישאר ג' ימים בלא מלח הוא מסריח וכאומרו (תהילים כב) זרע יעבדנו וגוי והרוח בעת שנימול כי אז נגלה סוד היסוד אות ברית קודש, ונשמה משמתחיל לקרוא בתורה והנה אז יזכה בכל אלו בייג שנה, ועסק התורה הוא מכניע היצה"ר שבו כנוי והנה אז בהשלימו י"ג שנה ויום א' של שנת י"ד אז זוכה לנפש דאצי"ו ולכן איקרי בן לכנסת ישראל וכו', וזהו אומרו (תהילים ב) אני היום ילדתיך ר"ל אנ"י שהיא כ"י השפיעה בו הנשמה ההיא, ופ' כי בן הייתי לאבי איירי מבן כ' שנה כי אז הוא זוכה לנשמה מצד הת"ת שהוא אבינו והוא שורש הנשמות ומשפיע בו וכו'. והנה מ"ש זכה יתיר וכו' הכל הוא בתוך י"ג כי אז זוכה ע"י לימודו לג' חלקי נר"ן מבי"ע וכד זכה אחר י"ג שנה לנשמה מצל מ' דאצילו' זוכה לנשמה מצד הת"ת כשנת כ' ושתים אחרות הם אחרי שנים הנשארים ע"כ.

גם נודע שהבריאה נק' תהלה כמ"ש הר"ב זלה"ה בכוננת ופי יגיד תהלתך, גם נודע שהמ' נק' שם עיין בס' מ"ן, גם נודע שה' אלדיך כינוי לזו"ן יעו"ש בס' הנזכר באות י"ד.

מעתה נבוא אל הביאור והוא, כי קודם זה אמר את ה' האמרת היום וה' האמירך היום ופרש"י ע"ה שהוא ל' הפרשה והבדלה אתה הבדלת לך את השי"ת מאלהי הנכר להיות לך לאלדיים והוא הפרישך אליו מעמי הארץ להיות לו לעם סגולה. ואחר זה אמר ולתתך עליון, והוא להודיענו כמה גדולה מעלת עמו ונחלתו כי הם מצד הקדושה. ואעפ"י שבתחלה אין להם אלא נפש עכ"ז הם זוכים לשאר הבחי' שלמעלה ממנה ע"י התורה ומע"ט שעושים, וז"ש וה' האמירך היום להיות לו לעם סגולה, שנפשותיכם מעיקרא מן הקדושה דעשיה. משא"כ אוה"ע כי אעפ"י שיש להם נפש דעשיה הוא מן הקליפה והרע שבה, ולפיכך בחר בכס להיות לו לעם סגולה כאשר דבר לך, דהיינו מ"ש בפ' יתרו והייתם לי סגולה, וכמו שפי' רש"י ז"ל, ושם בפ' יתרו נאמ' (שמות יט) ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי. וכן אמר כאן ולשמר כל מצותיו ואח"כ אמר ולתתך עליון כלומר אם תשמור כל מצותיו דהיינו תורה ומע"ט אז ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה דהיינו מלבד מה שיש לכם נפש מקדושה דעשיה תזכה עוד לרוח דיצירה שהיא למעלה מן העשיה. וז"ש אשר עשה, אשר עשה דייקא. אחר זה אמר לתהלה, דהיינו שתזכה לנשמה דבריאה הנק' תהלה. אחר זה אמר ולשם, היינו שתזכה לנפש דאצילות מן המ' הנק' שם. אחר זה אמר ולתפארת, שתזכה לרוח מו"א ראצילות. וז"ש ולהיותך עם קדוש לה' אלדיך, כלומר, כהיותך עוסק בתורה ובמע"ט תזכה לכל אלו המעלות עד שתזכה להיות נק' בן לקב"ה וכ"י הנק' ה' אלדיך. ודו"ק וא"ש ההי"ב.

(חיי שלום' למהר"י הכהן זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

ולא השבותי פניו ריקם

לבד מהשיעורים הקבועים אותם מסר הרב יחיא אלישיך, נענה לקבוצות שונות, ומסר להם תקופות קצרות, שיעורים בנושאים מגוונים. קבוצה של בחורי ישיבה, אשר חיפצו ללמוד את מחברת התיגאן, ולצורך לימוד זה היו זקוקים למגיד שיעור, בעל ידע מקיף, היודע לפענח כל פרט ופרט מהנאמר שם, ובכוחו ליתן דוגמאות שונות ממרחבי התנ"ך. ורבנו נענה לפנייתם, ובמשך תקופה מסוימת, עבר עמם על מחברת התיגאן, בזמנים שהקציב לכך.

'היה בינינו אחד', סיפר לימים אחד מהם, 'שתמיד היה קופץ ושואל שאלות בכדי לקנטר, ובכל פעם ופעם ניסה יותר ויותר לקנטר, וכמו שמסופר על הלל הזקן, שניסה אדם אחד להכעיסו בקראו, 'מי כאן הלל', ובשאלות משונות, ולא עלה בידו, כל שאלה

המשך בעמוד הבא

לעילוי נשמת

מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנעב"ה

לעילוי נשמת

מרת חביבה בת רחמה
אוחנינה ע"ה תנעב"ה

לזש"ק

תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

ששאל, היה הרב יחיא עונה לו בסבלנות, פעם אחר פעם, בלא שנראתה על פניו ארשת של כעס. אך אותו בחור, המשיך בתעלולים, והפריע תמיד למהלך השיעור, עד שפקעה סבלנותו, ואחד מאיתנו קם ואמר. ' מארי אני רואה שאנו לא מספיקים ללמוד, כל פעם הוא מפריע ומקנטר, ומארי שותק לו, איך אפשר להמשיך ככה? אך הרב יחיא ענה לו, 'תשאיר לי את הטיפול בו, אני אענה לו על השאלות שלו, אם הוא שואל צריך לענות לו'. והוא המשיך בסבלנות, לענות לו על כל שאלה, בלי להתייחס לעובדה, שהלה מתכוין להכעיס באמרו, 'אינני יכול להשיב את פניו ריקם, אני חייב לענות לו תשובה'.

(רבינו יחיא אלשיך ע"מ רט"ו)

מהליכות אבותינו

דאגה ושמחה על השופר

נעלה את אשר כתב הרב עובדיה זכריא בספרו שו"ת הרש"ז על אביו הרב שלום זכריא זצ"ל, ומזה נבין מתי מעט מה היו הליכות אבותינו ז"ל (ע"מ קע"א):

סבותי ואלקטה בעומרים, ידוע המחשבות ובוחר הלבבות, אשר ברא את האדם בצלמו וינשאהו על כל הברואים, ויפקדוהו על כל אשר יש לו, ועל פיו ישק כל נברא, וכל זה באמצעות קיום התורה ומצותיה, אשר עליה הכל מתקיים. ככתוב אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי.

והנה ידוע מדברי חז"ל שאפילו יחיד המקיים את התורה העולם מתקיים בזכותו שנאמר וצדיק יסוד עולם. וכן ארז"ל עשה אדם מצוה אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת העולם כולו לכף זכות, ידוע שקודם שקבלו ישראל את התורה היה העולם רותח והקב"ה זן את העולם לפני משורת הדין כמאמר חז"ל על עשרים וששה פסוקים המסתיימים במלים כי לעולם חסדו, הודו לה' עשרים וששה פסוקים אלו כנגד עשרים וששה דורות שמאדם ועד משה רבינו.

ומשקבלו ישראל את התורה נח העולם מזעפו ונבנה כל העולם כולו על פי חוקי התורה, מקיימי התורה ישראל דאינון בני היכלא דמלכא, המקיימים את העולם על ידי מעשיהם הטובים וכולם חביבים לפניו כקטון כגדול שנאמר כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו וכל מצוה המזדמנת לידיהם מקיימין אותה במסירות נפש, זכור לי בימי ילדותי מאורע שהיה בכפר שבו היינו גרים וזה לשונו.

בחדש אלול לפני ראש השנה ביום ששי פרצה שריפה בביתנו אשר כילתה כל חפץ וספר מספרי אבי ז"ל (הרב שלום זכריא זצ"ל) ספרים יקרי ערך אשר ברובם הם כתבי יד אשר נכתבו על ידי סבי ז"ל בכתב ידו המקורי החל ממשניות וכלה בפוסקים כולל פירושיהם באה"ט פתחי תשובה, וכן ברטנורה פירוש של ר' עובדיה, ממש מרגליות, אשר הלב ידאב ויכאב בראותו את כולם עולים על המוקד.

כל מי שראה את אבי מזיל דמעות כמים ומשתדל להתפרץ לתוך האש כדי להציל את ספר התורה וספרי הקודש, אך קצרה ידו מהושיע, מה רב צערו כאשר נשא עיניו לתיקרת הבית העשויה כולה קש וראה את השופר המיוחד שניתן לו מתנה מאמו הצדקת שופר של איל מחושק בציפוי כסף טהור כדי לנאותו, לא אוכל לתאר במלים את רוב הכאב והצער וההתייפות שהיה אבא ז"ל צועק וצורח בקולי קולות, ואז פתח במזמור על נהרות בבל וכשהגיע לפסוק על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו אמר בקול רם 'אוי לי שתליתי השופר בתיקרה, מה אעשה ומה אענה ביום הדין המשמש ובא'.

בעודו סופק את כפיו פנו אליו שכנינו הגוים ושאלו אותו מדוע אתה כל כך מתייפח על קרן ואתה ידוע בעינינו אפילו כשבניך חולים אתה מקבל את זה באהבה ורובם מתים בחיקיך ואתה מקבל את זה בהצדקת הדין, ויותר אין אנו רואים אותך רוטן או מתלונן על השם. ומדוע היום רב צערך? אבא ז"ל הסביר את דבריו שישנו יום אדיר בשנה יום בריאת העולם יום שבו כל ברואי עולם עומדים בדין ובידי ישראל ישנה מצוה עתיקת יומין והיא לתקוע בשופר בראש השנה. לאחר מחקר קצר ע"י השכנים ותהייתם ממה עשוי שופר זה. קיבלו הסבר שזה קרן של איל - כבש - מיד קפץ אמד השכנים והביא את מבחר כבשיו כבש עם קרנים הדורות וכפופות עד לאחרי אוניו של הכבש, ואמר כבש זה עם קרנותיו אני נותן לך במתנה. אך איני יכול לראות אותך בתור שכני בוכה וצועק ויש באפשרותי לעזור לך. אבא התרגש מאוד ומצא בזה נס גדול של ראש השנה, אמר מיד, מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית.

כדי להשלים את הסיפור אוסיף לכתוב את השלמות. כמובן בראש השנה היה אבא ז"ל נוהג לבוא לתפילה בכפר הקרוב אלינו הנקרא 'אמרצאין'. שם נמצא ידיד נפשו איש רב החסד והפעלים, ביתו פתוח לרווחה, אשר הכנסת אורחים היה מנת חלקו, ועורת הזולת בראש כל מעיניו, הלא הוא הגביר הנכבד כבוד מוסא בכ"א צאלח זל"ה, בכל עת מצוקה עמד לימינו של אבי ז"ל הן בגוף והן בממון וכל צרה או בעיה משפטית או פיננסית היה מוכן למכור את כל מה שבידו כדי לעזור לאבא. פעם היה משפט לאבא והלך יחד עם ידידו הנ"ל אל המלך, כעמדו למשפט ניצב כבוד מוסא צאלח ז"ל על רגליו ואמר למלך, אם תפסוק עונש גופני, אני הראשון. ואם תדון אותו לבית סוהר, הנה רגלי לפניך אסרני בנחושתיים. ואם בממוך, הנה כל אדמותי ערובה בידיך. אך אל מורי סאלם אל תשלח ידיך, זו היא ידידות אמיתית מי יתן לנו תמורתם.

ובהיות שהכפר מרוחק מעט יותר מתחום שבת היה נוהג אבא ז"ל לערוך מדידות בחבל שאורכו אינו עולה על חמשים אמה, ובמקום שכלה תחום שבת, במקרה זכור לי אפילו שם המקום עצמו הנקרא 'חגר בוארות' אבן גדולה המתפוררת מכל צדדיה אך מרוב גודלה ניצבת במרכז השדה על אם הדרך, ושם היה יושב ובידו ככר לחם, וקונה שביתה בזה הלשון, שביתתי במקום זה. ולמחר משכימים לתפלה בכפר הנ"ל. ומה רבה שמחתו כאשר זכה לתקוע בשופר כמנהגו. וכשחזרנו אמר, רבש"ע גדולים מעשיך ורבים נסיך, עד אנה עמך ישראל שרויים בגלות, תקע בשופר גדול לחרותינו ושא נס לקבץ גלויותינו, ומיד געה בבכיה. תפלתו לא שבה ריקם, ה' הושיע את עמו וכולם נקבצו באו לך.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,

דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,

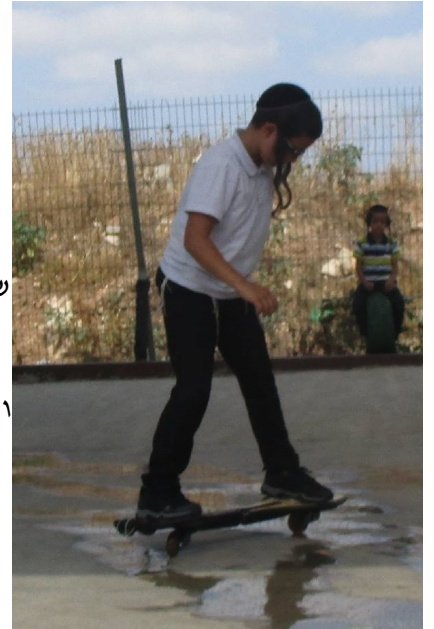
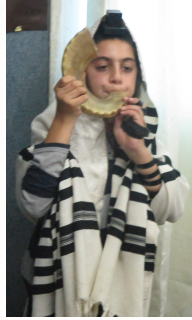
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

התוקע הסדרתי

מידי יום ביומו בחודש הרחמים והסליחות אומרים התלמידים סליחות. בתום הסליחות תוקע בשופר התלמיד היקר **ינון דמארי** ניי"ו בבקאות רבה כאחד המלומד שנים רבות. יהא רעוא שיזכה להיות שליח נאמן לעם ישראל, אמן.

הורים בעטרת חיים מרגשים שהתלמוד תורה הוא פשוט משפחה גדולה ששמה 'עטרת חיים', לא פלא שהורים נרתמים מרצונם לשכלל ולייעל במה שבאפשרותם. והילדים כהוריהם, מהנים הגדולים את הקטנים כאילו הם אחיהם. יאה לתלמידים יאה לזמן, ופאר לכולם.

חכמי תימן

הרב דניאל בן פיומי זצ"ל אחיו של ר' נתנאל בירב פיומי. חיבר שירים ומרנות, וזכה להכיר את ספר ההלכות של הרמב"ם. באחד מפיוטיו הוא כותב: "יסודי התורה ודעת מזכירה".

נפטר בצנעא, כנראה בשנת ד'תתקמ"ה, מקומו היה בצנעא, ברם יש הטוען שהם התגוררו בגיבלה.

לרפואת

חיים בן ציביה

ושושנה עשירה בת

חממה בתשכחע"י

מבצע

'אוספים זכויות'

הכולל את כל תלמידי הת"ת ובו מוגרל מידי שבוע

שופר של איל

עלה בגורל התלמיד הנעים והמיוחד

דוד נחמן דמרי ניי"ו

יהא רעוא שיזכה לתקוע בשופרו של משיחא אכ"ר.

מבצע 'האזינו' ע"פ

לידע את כל פרשת האזינו בע"פ רק המבצע החל והנה הראשון כנחשון

התלמיד הנעלה **דן גיסין** ניי"ו קיבל כהוקרה

תעודת הצטיינות והערכה

ופרס יקר ערך

יהא רעוא שיעלה במעלות התורה והיראה וידע כל חלקי התורה בע"פ.

התודה...

הברכה...

לאיש רב הפעלים והעלילה, נושא בתואר 'שוב שם טוב משמן טוב, ידידנו הנעלה והיקר משכבר הימים, ושמו נפוץ לחוץ כאיש ריע עוזר לכל פונה ומרים קרנה של תורה, סגן ראש העיר

ה"ה **ברק צברי** הי"ד

יהא רעוא שיוכה להגדיל תורה ולהאדירה, ולהרבות חיילים לתורה ולתעודה, ולסייע עוד ועוד לכל נצרך ושואל, ברווח בעושר ובקבוע כיאה לבני ישראל, ויאריך ה' ימיו בטוב ושנותיו בנעימים, דשנים ורעננים, אכ"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה